

[Ministeren for offentlige arbejder.]

synes at tilfredsstille folk — det er et af de områder, hvor teknikken altså ikke er fuldendt. På denne baggrund har statsbanerne forberedt på de større stationer med fjernbetjening at give en bedre skiltning, så de rejsende derigennem kan få bedre information. Dermed skulle jo i alt fald de hørehæmmede få en væsentlig bedre mulighed for at orientere sig end nu. Endelig er der jo på alle de store stationer altid folk til vejledning.

Bladt: Jeg må naturligvis beklage ministerens delvis negative svar på mit spørgsmål.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke rigtig forstår bemærkningen om, at der kun findes et lille antal egnede høreapparater i brug. Efter min erfaring gennem mit arbejde i Landsforeningen for Bedre Hørelse er det store flertal af høreapparater i dag forsynet med telefonspoler, hvad der selvfølgelig er nødvendigt, hvis man skal have gavn af teleslyngen.

Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til ministeren: har man søgt oplysninger om dette spørgsmål f. eks. hos hørecentralernes eksperter? Har man ikke det, synes jeg, man skulle gøre det. Det er i hvert fald min opfattelse, at det er et problem, som vil dukke op igen før eller senere.

Hvad angår ministerens bemærkninger om, at man agter at foretage en bedre orientering gennem opslag på banegårdene, må jeg sige, at det jo er godt; men jeg tror ikke, det kan erstatte f. eks. en teleslynge.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn):

Jeg ved i og for sig ikke, om det var et negativt svar, jeg gav. Statsbanerne er absolut ikke negative over for det. Men jeg gentager, at de tekniske forstyrrelser, det kan give i det sikkerhedsanlæg, statsbanerne har, er man yderst ængstelige for, og det vil kræve betydelige undersøgelser at se, om man kan løbe denne risiko.

Det positive ligger i, at statsbanerne er klar over, at da almindeligt hørende vanskeligt kan forstå højtaleranlæggene, og da de høreskadede måske slet ikke kan høre det, vil man nu indføre fjernstyret skiltning, sådan at man altid kan følge strømmen mod det tog, man skal benytte. Det

har jo vist sig, at skilte er noget, som befolkningen efterhånden værner sig til at vejledes efter; det skulle også kunne lade sig gøre på banegårdene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vestergaard Poulsen* til arbejdsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt i en tid med store vanskeligheder for erhvervslivet, at direktoratet for arbejdstilsynet da har forhøjet sine gebyrer for kedel- eftersyn med ca. 150 pct.?”

Vestergaard Poulsen: Som det vel vil være arbejdsministeren bekendt, kæmper en stor part af dansk industri en energisk, men desværre tillige også for mange virksomheders vedkommende fortyvlet kamp for at bevare muligheden for indtjening og beskæftigelse fremover. Interessen for, at dette må lykkes, er fælles for virksomhedernes indehavere såvel som for medarbejderne i de respektive firmaer.

Fra en af de industrier, som står midt i kampen for tilværelsen, har ledelsen henvendt sig til mig med ønsket om at få klarlagt, om ministeren finder det rimeligt, at gebyret for det påbudte eftersyn af virksomhedens dampkedel af direktoratet for arbejdstilsynet denne gang er forhøjet fra 450 til 1.100 kr. Erhvervslivet har svært ved at forstå en sådan forhøjelses rimelighed.

Da staten har monopol på eftersyn og afprøvning af dampkedler, er der vel næppe muligheder for at indanke sagen for monopoltilsynet, men jeg har hermed givet arbejdsministeren en mulighed for at motivere den meget store forhøjelse af en arbejdsydelse, som normalt tager 2 timer.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Som svar på det stillede spørgsmål vil jeg gerne oplyse, at i henhold til loven om almindelig arbejderbeskyttelse påhviler det leverandøren eller ejeren helt eller delvis at afholde udgifterne ved særlige besigtigelser og afprøvninger, som er foreskrevet for særlig farlige maskiner, kedler, apparater m. v. For dampkedlernes vedkommende er gebyrerne fastsat som takster, der er sat i forhold til kedlens hedeplade, således at